

KONWOJOWANIE



Podstawy prawne konwoju

- ◆ Ustawa z dnia 22.08.1997 r. o ochronie osób i mienia; Dz. U. Nr 114, poz. 740.
- ◆ Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7.09.2010 roku w sprawie wymagań jakim powinna odpowiadać ochrona wartości pieniężnych przechowywanych i transportowanych przez przedsiębiorców i inne jednostki organizacyjne; Dz. U. Nr 166, poz. 1128.
- ◆ Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14.10.1998 roku w sprawie szczegółowych zasad i wymagań jakim powinna odpowiadać ochrona wartości pieniężnych przechowywanych i transportowanych przez przedsiębiorców i inne jednostki organizacyjne; Dz. U. Nr 129, poz. 858; ze zm. z dnia 31.03.2000r., Dz. U. Nr 17, poz. 221.
- ◆ Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21.10.2011 roku w sprawie zasad uzbrajania SUFO i warunków przechowywania oraz ewidencjonowania broni i amunicji, Dz. U. Nr 245, poz. 1462.
- ◆ Ustawa z dnia 24.05.2013 roku o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej; Dz. U. Nr 0, poz.628.

Czym jest konwój?

KONWÓJ - jest to ochrona przenoszonych lub przewożonych wartości pieniężnych oraz innych przedmiotów wartościowych lub niebezpiecznych przez:

- a) właściwie wyszkoloną,
- b) uzbrojoną,
- c) właściwie wyposażoną,
- d) posiadającą wewnętrzną strukturę,
- e) działającą według określonej taktyki,
- f) poruszającą się po wcześniej zaplanowanej trasie,

wydzieloną grupę pracowników ochrony (konwojentów).

*Konwojent – osoba posiadająca legitymację kwalifikowanego pracownika ochrony fizycznej, ochraniającą transport wartości pieniężnych, wyposażoną w broń palną bojową, środki ochrony osobistej oraz środki łączności.

Środki łączności oraz środki ochrony osobistej:

- ♦ środki łączności wewnętrznej - środki służące do nawiązywania łączności w obrębie chronionego obiektu lub między członkami konwoju;
- ♦ środki łączności zewnętrznej - środki służące do nawiązywania łączności z podmiotami zewnętrznymi;
- ♦ środki ochrony osobistej - wyposażenie kuloodporne składające się co najmniej z kamizelki i hełmu;

Podstawowym narzędziem obrony konwojenta jest broń palna bojowa.

- ◆ Wyposażenie konwojentów w broń i amunicję reguluje Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21.10.2011 roku w sprawie zasad uzbrojenia specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych i warunków przechowywania oraz ewidencjonowania broni i amunicji Dz. U. Nr 245, poz. 1462.
- ◆ Zgodnie z zapisami Rozporządzenia (§ 2.1.) konwojent może być wyposażony (podobnie jak każdy pracownik ochrony mający stosowne uprawnienia) w broń palną – pistolet/rewolwer o kalibrze od 6 mm do 12 mm od 6 mm do 12 mm – lub/i :
- ◆ (§ 2.3-4. Rozporządzenia) specjalistyczna uzbrojona formacja ochronna może być wyposażona w broń palną, m.in. pistolety maszynowe o kalibrze od 6 mm do 12 mm i strzelby gładkolufowe powtarzalne o kalibrze wagomiarowym 12.
- ◆ (§ 5.1. Rozporządzenia) pistolety maszynowe i strzelby gładko lufowe stosuje się wyłącznie do:
 - 1) ochrony stałej obiektów i magazynów wojskowych
 - 2) konwojowania wartości pieniężnych i innych przedmiotów wartościowych lub niebezpiecznych .

◇ „§ 6.1. Dla każdej jednostki broni, o której mowa w § 2 pkt 1-5 ustala się normatyw amunicji.

2. Za normatyw amunicji na jeden pistolet, pistolet maszynowy oraz karabinek przyjmuje się ilość amunicji do pełnego załadowania czterech magazynków, odpowiednio pistolet, pistoletu maszynowego albo karabinka .

3. Za normatyw amunicji na jeden rewolwer lub jedną strzelbę gładkolufową powtarzalną przyjmuje się 24 sztuki amunicji.

5. Do strzelb gładkolufowych powtarzalnych stosuje się wyłącznie naboje z pociskiem kulowym o kalibrze 12/70 lub 12/76.

Jaki jest cel konwoju?

Celem konwoju jest dostarczenie transportowanego mienia do adresata w stanie nienaruszonym. Aby to osiągnąć, jego ochrona powinna spełniać głównie dwa zadania:

1. oddziaływać prewencyjnie,
2. odeprzeć ewentualny zamach.

Zadania osoby organizującej konwój:

1. Dokonać rozpoznania przedmiotu konwojowania, tj. rodzaj, ilość i wartość mienia.
2. Ustalić trasy przejazdu i miejsca ewentualnego zatrzymania, stopień zagrożenia oraz sposoby zachowania środków bezpieczeństwa.
3. Określić czas wyjazdu i termin powrotu konwoju.
4. Wyznaczyć skład osobowy konwoju i jego dowódcę, sprawdzić poziom znajomości zasad pełnienia służby konwojowej.
5. Ustalić rodzaj uzbrojenia i wyposażenia technicznego oraz środki transportu.
6. Ustalić zasady sprawowania nadzoru nad należytym przygotowaniem konwojentów do służby.
7. Określić sposób utrzymania łączności i meldowania o nadzwyczajnych wypadkach.

8. Udzielić instruktażu uczestnikom konwoju, podkreślając:

a) zasady bezpiecznego obchodzenia się z bronią palną;

b) sposoby postępowania konwojentów w przypadkach nadzwyczajnych, to jest:

- napadu na konwój,

- awarii samochodu konwoju,

- pożaru samochodu konwoju,

- wypadku drogowego lub kolizji, w której uczestniczy samochód konwoju,

- wypadku drogowego innego użytkownika drogi,

- kontroli drogowej Policji;

c) zasady zachowania tajemnicy przedsiębiorstwa (służbowej);

- należy pamiętać, że informacje określające:

• wartość,

• termin,

• trasę przejazdu transportu wartości pieniężnych,

• sposób jego ochrony

stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa (służbową).

Pojazdy w konwoju

- ◆ Bankowozy – to pojazdy samochodowe przeznaczone do transportu wartości pieniężnych, oznaczone w zależności od konstrukcji i zabezpieczenia technicznego jako typy: A, B i C.
- ◆ Pojazdy ubezpieczające – to pojazdy samochodowe przeznaczone do przewożenia konwojentów ochraniających pojazdy samochodowe przewożące wartości pieniężne.

*Wymagania techniczne co do bankowozów, jak i pojazdów ubezpieczających określa Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7.09.2010 roku w sprawie wymagań jakim powinna odpowiadać ochrona wartości pieniężnych przechowywanych i transportowanych przez przedsiębiorców i inne jednostki organizacyjne; Dz. U. Nr 166, poz. 1128.

Załoga konwojowa

O1

DOWÓDCA
KONWOJU

O2

KONWOJENT

O3

KIEROWCA

O4

KONWOJENT
KIERUNKOWY
(ZASTĘPCA
DOWÓDCY)

O5

KASJER

O6

OSOBA
PRZENOSZĄCA
WARTOŚCI

1. Obowiązki dowódcy konwoju:

1. Zorganizowanie służby konwojowej zgodnie z otrzymanymi wytycznymi.
2. Określenie zadań dotyczących zabezpieczenia mienia, dla wszystkich osób wchodzących w skład konwoju (kasjer, kierowca, osoba przenosząca wartości) oraz zadań dla poszczególnych konwojentów.
3. Ustalenie sposobu łączności (sygnałów i znaków porozumiewawczych) oraz zasad współdziałania w różnych sytuacjach.
4. Kontrolowanie pełnienia służby konwojowej.
5. Podejmowanie decyzji dotyczących ochrony przenoszonego lub przewożonego mienia w trakcie konwojowania i zaistniałych wydarzeń.
6. Przyjęcie i przekazanie konwojowanego mienia zgodnie z otrzymanymi wytycznymi.
7. Przestrzeganie regulaminu i instrukcji konwojowej oraz przepisów obowiązujących na drogach publicznych.
8. Meldowanie osobom odpowiedzialnym za organizację służby konwojowej o jej przebiegu i wykonaniu powierzonego zadania.

2. Obowiązki konwojenta:

1. Ochrona przenoszonego lub przewożonego mienia oraz osób uczestniczących w konwoju.
2. Ścisłe wykonywanie poleceń dowódcy konwoju.
3. Utrzymywanie w pełnej sprawności broni, amunicji i innego sprzętu będącego na jego wyposażeniu.
4. Obserwowanie otoczenia konwoju celem uprzedzenia ewentualnego zagrożenia.

3. Obowiązki kierowcy:

1. Przygotowanie samochodu do drogi pod względem technicznym.
2. Zaopatrzenie samochodu w niezbędną ilość paliwa.
3. Dbanie o wyposażenie pojazdu.
4. Pozostawanie w pojeździe z włączonym silnikiem od chwili podjazdu pod bank do chwili zakończenia konwoju (RCG).
5. Wykonywanie poleceń dowódcy konwoju i konwojenta kierunkowego.
6. W przypadku podejrzenia, że konwój jest śledzony, niezwłocznie powiadomić o tym fakcie dowódcę konwoju.
7. Przestrzeganie przepisów ruchu drogowego.
8. Jazda po zaplanowanej trasie.
9. W przypadku bezpośredniego zagrożenia włączyć urządzenia alarmowe i starać się jak najszybciej opuścić zagrożoną strefę.
10. W przypadku pożaru podjąć akcję gaśniczą.

4. Obowiązki konwojenta kierunkowego:

1. Prowadzenie konwoju samochodowego poprzez narzucanie tempa jazdy.
2. Utrzymywanie w pełnej sprawności broni, amunicji i innego sprzętu będącego na jego wyposażeniu.
3. W razie konieczności zastąpienie dowódcy konwoju.

5. Obowiązki kasjera:

1. Na podstawie protokołu przekazania przyjąć za pisemnym pokwitowaniem wartości przeznaczone do transportu.
2. Sprawdzić ilość pakietów, kopert, worków, stan plomb opakowań i zabezpieczeń, porównać z wykazem.
3. Przenieść przyjęte wartości do pojazdu, natychmiast załadować do przedziału ładunkowego. Drzwi przedziału ładunkowego zamknąć na klucz. Wsiąść do pojazdu. W czasie transportu klucz przechowywać przy sobie oraz okresowo obserwować wnętrze przedziału ładunkowego.
4. Po przybyciu do miejsca przeznaczenia na sygnał dowódcy konwoju otworzyć przedział ładunkowy, wyjąć wartości i przenieść do wyznaczonego pomieszczenia.
5. Przekazać za podpisem transportowane wartości osobie upoważnionej.

6. Obowiązki osoby przenoszącej wartości:

1. Przetransportowanie mienia będącego przedmiotem konwoju z obiektu wyjściowego (np. banku) do pojazdu i z pojazdu do obiektu docelowego (np. RCG).

Konwojowany transport wartości pieniężnych jest chroniony co najmniej przez:

- ♦ jednego konwojenta - przy transporcie wartości pieniężnych powyżej 1 do 8 jednostek obliczeniowych;
- ♦ dwóch konwojentów - przy transporcie wartości pieniężnych powyżej 8 do 24 jednostek obliczeniowych;
- ♦ trzech konwojentów - przy transporcie wartości pieniężnych powyżej 24 do 50 jednostek obliczeniowych;
- ♦ czterech konwojentów - przy transporcie wartości pieniężnych powyżej 50 j.o.

Czym jest jednostka obliczeniowa?

Jednostka obliczeniowa – to 120-krotność przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim kwartale, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748, 1240, 1302 i 1311).

*Transportowane wartości pieniężne są przeliczane na jednostki obliczeniowe.

Kryteria podziału transportów:

◇ miejsce:

- wewnętrzne (wykonywane na terenie chronionego obiektu),
- zewnętrzne (wykonywane poza obiektem);

◇ zasięg:

- lokalne (wykonywane w tej samej miejscowości/aglomeracji),
- zamiejscowe (wykonywane poza jedną miejscowością/aglomeracją);

◇ wyposażenie:

- uzbrojone (wyposażone w palną),
- nieuzbrojone;

◇ środek lokomocji:

- piesze,
- zmechanizowane (samochód, pociąg, samolot);

◇ skład grupy ochronnej:

- jednoosobowe,
- wieloosobowe;

◇ przedmiot ochrony:

- ochraniający wartości pieniężne,
- ochraniający przedmioty wartościowe,
- ochraniający przedmioty niebezpieczne.

Zasady transportowania i ochrony wartości pieniężnych

- ◆ Transport wartości pieniężnych nieprzekraczających 0,2 jednostki obliczeniowej nie wymaga ochrony fizycznej i zabezpieczenia technicznego.
- ◆ Transport wartości pieniężnych nieprzekraczających 1 jednostki obliczeniowej może być wykonywany przez osobę transportującą bez udziału konwojenta, pod warunkiem użycia pojemnika specjalistycznego w odpowiedniej klasie zabezpieczenia. Wartości pieniężne powyżej 1 jednostki obliczeniowej transportuje się bankowozem. Transport wartości pieniężnych powyżej 1 jednostki obliczeniowej może być wykonywany bez użycia bankowozu, jeżeli brak jest możliwości dojazdu bankowozem do miejsca, z którego wartości pieniężne są pobierane lub do którego są dostarczane.
- ◆ Złoto, srebro i platyna, w tym wyroby z tych metali używane do celów technologicznych, jeśli ich gabaryty uniemożliwiają użycie bankowozu, mogą być transportowane innym pojazdem samochodowym z zastosowaniem systemu lokalizacji.
- ◆ Transport wartości pieniężnych do 8 jednostek obliczeniowych z użyciem bankowozu typu C, wyposażonego w pojemniki specjalistyczne co najmniej klasy D, może być wykonywany przez nieuzbrojonego pracownika wpisanego na listę kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej, bez udziału konwojenta. Bankowozem typu C mogą być transportowane wyłącznie wartości pieniężne umieszczone w pojemnikach specjalistycznych lub innych urządzeniach.
- ◆ Wartości pieniężne powyżej 24 jednostek obliczeniowych są transportowane bankowozem typu A. Przy transporcie wartości pieniężnych powyżej 24 jednostek obliczeniowych bankowozem typu A należy do transportu przydzielić pojazd ubezpieczający. Dopuszcza się możliwość używania bankowozów typu A i B jako pojazdów ubezpieczających.

Czynności zakazane w trakcie konwoju:

1. Samowolnie oddalać się z wyznaczonego miejsca pełnienia służby.
2. Dopuszczać osoby nieupoważnione do konwojowanego mienia lub miejsca jego załadunku czy rozładunku.
3. Udzielać osobom nieupoważnionym jakichkolwiek informacji dotyczących konwoju.
4. Przewozić w ochranianym transporcie osoby nie wchodzące w skład konwoju.
5. Zatrzymywać transportu w miejscach i rejonach zabronionych ze względu na panujące zagrożenie.
6. Odkładać lub oddawać komukolwiek broni i amunicji.

Rodzaje zagrożeń konwoju:

- ◇ awaria samochodu konwoju,
- ◇ choroba członka konwoju,
- ◇ pożaru samochodu konwoju,
- ◇ wypadek drogowy lub kolizja, w której uczestniczy samochód konwoju,
- ◇ wypadek drogowy innego użytkownika drogi,
- ◇ kontrola drogowa Policji,
- ◇ napad na konwój.

Praktyczne zasady realizacji transportu lub konwoju wartości pieniężnych:

Zasada I – samochód osobowy wykorzystywany do przewozu wartości musi być samochodem czterodrzwiowym; wykluczony jest przewóz wartości dwudrzwiowym samochodem osobowym.

Zasada II – kierowca może wysiąść z samochodu przewożącego wartości dopiero po zakończeniu konwoju.

Zasada III – żaden z członków grupy konwojowej nie może pełnić funkcji kasjera, przyjmującego lub przekazującego wartości, konwojent nie może pełnić funkcji kierowcy.

Zasada IV – należy dążyć do maksymalnego ograniczenia czasu, od wyjścia – do odjazdu samochodu z wartościami.

Zasada V – konwojenci ubezpieczający załadunek wartości stoją plecami do miejsca załadunku, pamiętając o tym, iż zagrożenie może przyjść tylko z zewnątrz !

Zasada VI – po zajęciu miejsca przez dowódcę (zawsze wsiada ostatni) samochód natychmiast odjeżdża.

Zasada VII – okna samochodu osobowego muszą być zamknięte; daje to transportowi ochronę przed bezpośrednimi skutkami użycia przez napastników broni gazowej.

Zasada VIII – realizacja transportu musi uwzględniać różne, niespodziewane sytuacje; zmiana trasy, wejście innymi drzwiami do budynku, zmienione miejsce załadunku, czy nietypowa godzina – wszystko to może pokrzyżować plany ewentualnego napadu.

Zasada IX – każdy alarm, nawet fałszywy, jest lepszy od nie wywołania alarmu w sytuacji rzeczywistego zagrożenia.

Planowanie trasy konwoju stałego

- ◆ Konwój stały jest to taki konwój, który z określoną regularnością kursuje między dwoma jednostkami. Przy przeprowadzaniu takiego konwoju należy przygotować kilka tras .
- ◆ Nie zawsze przy wyborze trasy należy brać pod uwagę względy ekonomiczne, związane z jej długością. Przyjmując zasady ekonomiki konwoje musiałyby kursować wyłącznie po jednej trasie, czyli tej najkrótszej. Nie możemy traktować jako podrzędne lub zapasowe pozostałe trasy. Wszystkie trasy (bez względu na długość) muszą być traktowane jako równorzędne.
- ◆ W czasie planowania trasy należy unikać, o ile tylko jest to możliwe, tuneli, przejazdów kolejowych, mostów, obszarów o gęstym zalesieniu oraz innych uznawanych za niebezpieczne.
- ◆ Planując trasę należy w miarę możliwości umiejscowić ją tak, aby przebiegała przez teren zurbanizowany oraz aby w jej pobliżu znajdowały się jednostki Policji (trasy stałego patrolowania), placówki pomocy medycznej, a także jednostki straży pożarnej.

W przygotowanie trasy przejazdu można wyróżnić trzy etapy:

1. koncepcyjny, czyli wytyczenie na aktualnej mapie (planie miasta) potencjalnych tras (nie mniej niż trzy),
2. empiryczny (tzn. objazd wyznaczonych tras w celu zweryfikowania informacji pozyskanych z map ze stanem rzeczywistym, ujawnienia miejsc zagrożonych napadem, zbadania możliwości objazdów, oceny natężenia ruchu itp.),
3. dokumentacyjny (sporządzenie stosownej dokumentacji).

W planowaniu trasy uwzględniamy:

a) Odległość.

Odległość można określić na podstawie mapy lub planu. Jednak w praktyce często odczyty z map różnią się ze stanem rzeczywistym tego dystansu. Zalecane jest zatem aby przy objeździe potencjalnej trasy zmierzyć jej długość.

b) Czas przejazdu.

Czas przejazdu należy także zmierzyć empirycznie w trakcie objazdu trasy i to w porach doby, w jakich realizowany jest konwój. Podczas oceny czasu przejazdu należy wyznaczyć przybliżoną średnią szybkość konwoju, utrzymanie której pozwoli na wykonanie konwoju w określonym czasie.

c) Typ i nawierzchnia drogi.

Przy objeździe trasy powinno się zanotować cechy drogi pod względem rodzaju nawierzchni na poszczególnych odcinkach (asfalt, beton, szuter, grunt itp.), typu drogi (jednojezdniowa lub dwujezdniowa), szerokości pasów ruchu oraz oceny jej walorów jezdnych.

d) Natężenie ruchu drogowego.

Przez natężenie ruchu rozumie się liczbę osób, pasażerów, samochodów lub innych jednostek, mijających w jednostce czasu określony przekrój trasy komunikacyjnej.

podstawowymi jednostkami czasu, dla których określa się wielkość natężenia ruchu, są godzina i doba.

Czynnikami podstawowymi, które wpływają na wahania natężenia ruchu można zaliczyć:

- ◆ czas: porę roku, dzień tygodnia i porę dnia;
- ◆ strukturę rodzajową ruchu;
- ◆ rodzaj drogi;
- ◆ rodzaj ruchu (cel podróży).

e) Przelotowość drogi.

Przelotowość drogi można określić przy pomocy, np. następujących poziomów:

- A. ruch swobodny, małe natężenie i wysoka prędkość; istnieje niewielkie utrudnienie w utrzymywaniu wybranej przez kierowcę prędkości jazdy;
- B. ruch równomierny, prędkość i swoboda manewru chwilami ograniczona w niewielkim stopniu;
- C. ruch równomierny, ale przy wyższych chwilowych natężeniach ruchu występują ograniczenia swobody manewrów; większość kierowców ograniczona jest w wyborze prędkości i zmianach pasów ruchu; mimo to możliwe jest utrzymanie zadawalającej prędkości eksploatacyjnej;
- D. ruch o znacznej nierównomierności; prędkość eksploatacyjna ledwie zadawalająca wobec ciągłych zmian w warunkach ruchu; wahania chwilowych natężeń ruchu powodują często istotny spadek prędkości, wygoda jazdy niezadawalająca; warunki możliwe do przyjęcia dla krótkich okresów;
- E. ruch nierównomierny, prędkość niższa niż przy poziomie D, chwilowe zatrzymania, natężenie ruchu odpowiada przelotowości;
- F. ruch wymuszony, niska prędkość; natężenie ruchu poniżej przelotowości, odcinek drogi służy jako droga akumulacyjna dla kolejki pojazdów utworzonej na skutek ograniczenia przelotowości w punkcie leżącym przed analizowanym przekrojem; zatrzymania ruchu na krótsze i dłuższe okresy czasu; w skrajnym przypadku prędkość i natężenie ruchu spada niemal do zera.

*Przygotowując trasę, należy dokonać jej objazdu i obserwacji w poszczególnych porach, w jakich będą realizowane konwoje. Należy także dokonać oceny przelotowości trasy posługując się przytoczonymi powyżej tzw. poziomami usług. Jako zadawalające można przyjąć dla obszarów pozamiejskich warunki ruchu na poziomie B, natomiast dla obszarów zurbanizowanych - C.

W planowaniu trasy uwzględniamy – cd.:

f) Rozmieszczenie jednostek Policji.

W przypadku konieczności wezwania radiowozu w związku z zaistniałym zdarzeniem ogromne znaczenie ma znajomość rozmieszczenia jednostek Policji. W trakcie przygotowywania trasy, należy ustalić adres Policji, godziny funkcjonowania (w przypadku jednostek okresowych lub sezonowych) oraz bezpośrednio numery telefonów.

g) Punkty newralgiczne.

Punkty newralgiczne są to takie miejsca na trasie, których nie można ominąć, a w których zagrożone jest bezpieczeństwo konwoju potencjalnym atakiem. Do takich punktów można zaliczyć mosty, przejazdy kolejowe, gęsto zalesione obszary, miejsca szczególnie zagrożone przestępczością itp. Konwojentom trudno jest, szczególnie podczas realizacji konwojów zamiejscowych na długich trasach, zachować pełną koncentrację. Natomiast przy zbliżaniu się do punktów newralgicznych należy zachować czujność i gotowość do odparcia ewentualnego ataku.

h) Miejsca postoju.

Podczas planowania tras konwojów zamiejscowych, gdy dystans przekracza 200 km, należy zaplanować miejsca postoju. Przemawia za tym konieczność odpoczynku kierowcy, jak również załatwienie potrzeb fizjologicznych. Nie należy planować miejsc postoju na stacjach benzynowych, ogólnodostępnych parkingach, przy zajazdach i motelach, w lesie itp. Miejsca takie muszą zapewniać dobrą widoczność, aby z dużym wyprzedzeniem móc zidentyfikować potencjalne zagrożenie. gdy z odległości na jakiej jest prowadzony konwój wynika, że należy wyznaczyć jeden postój, to przy przygotowaniu trasy należy przewidzieć i opracować co najmniej dwa takie miejsca. Nie należy dopuszczać do takiej sytuacji, że konwój kiedy np. jedzie trasą X, to niezmiennie zatrzymuje się w punkcie c. Takie przywiązanie do miejsc może zagrozić bezpieczeństwu konwoju.

i) Otoczenie obiektu docelowego.

Do istotniejszych elementów planowania trasy konwoju należy rozpoznanie otoczenia obiektu docelowego. Jak wynika ze statystyk związanych z napadami na konwoje, przestępcy najczęściej wybierają obiekty docelowe jako miejsce napadu.

j) Łączność.

Najbardziej dostępnym środkiem łączności zewnętrznej jest telefonia komórkowa. Dokonując objazdu trasy, należy sprawdzić, czy na całej trasie będzie można utrzymać nieprzerwaną łączność.

k) Opis trasy.

Wszystkie dane uzyskane w trakcie etapu koncepcyjnego i empirycznego przygotowania trasy należy zebrać w uporządkowany sposób w dokumencie opisującym trasę (cedule). Do opisu trasy powinna być dołączona mapka z wytyczoną trasą oraz zaznaczonymi miejscami postoju, punktami newralgicznymi oraz jednostkami Policji, służby zdrowia, straży pożarnej, pomocy drogowej.

Wybór trasy konwoju

W wyborze trasy nie można posługiwać się żadnym szablonem lub grafiką. Każdy system, oparty na logicznych podstawach, jest łatwy do rozpracowania. Najlepszym rozwiązaniem - wydaje się - jest dokonanie wyboru trasy przez organizatora konwoju bezpośrednio przed konwojem.

Bibliografia:

- ◆ Ustawa z dnia 22.08.1997 r. o ochronie osób i mienia; Dz. U. Nr 114, poz. 740.
- ◆ Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7.09.2010 roku w sprawie wymagań jakim powinna odpowiadać ochrona wartości pieniężnych przechowywanych i transportowanych przez przedsiębiorców i inne jednostki organizacyjne; Dz. U. Nr 166, poz. 1128.
- ◆ Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14.10.1998 roku w sprawie szczegółowych zasad i wymagań jakim powinna odpowiadać ochrona wartości pieniężnych przechowywanych i transportowanych przez przedsiębiorców i inne jednostki organizacyjne; Dz. U. Nr 129, poz. 858; ze zm. z dnia 31.03.2000r., Dz. U. Nr 17, poz. 221.
- ◆ Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21.10.2011 roku w sprawie zasad uzbrajania SUFO i warunków przechowywania oraz ewidencjonowania broni i amunicji, Dz. U. Nr 245, poz. 1462.
- ◆ Ustawa z dnia 24.05.2013 roku o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej; Dz. U. Nr 0, poz.628.
- ◆ Materiały przekazane na zajęciach.

DZIĘKUJEMY ZA UWAGĘ 😊

